

सर्वोच्च अदालत, विशेष इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री कल्याण श्रेष्ठ
माननीय न्यायाधीश श्री सुशीला कार्की
माननीय न्यायाधीश श्री वैद्यनाथ उपाध्याय

आदेश

२०७० - WS - ००३०

ललितपुर जिल्ला, ल.पु.उ.म.न.वडा नं.४ पुल्चोक अवस्थित श्री लालीसुराँस बहुउद्देशिय सहकारी संस्था लि.को तर्फबाट अधिकारप्राप्त प्रमुख कार्यकारी निर्देशक सुरेन्द्र भण्डारी-१ निवेदक

विरुद्ध

नेपाल सरकार, भूमिसुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालय-----१
नेपाल सरकार, भूमिसुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालय, भूमिसुधार तथा व्यवस्थापन विभाग, बबरमहल-----१ विपक्षी
नेपाल सरकार, भूमिसुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालय, मालपोत विभाग, काठमाडौँ-----१

विषय: उत्प्रेषण, परमादेश ।

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ तथा १०७(१) र १०७(२) बमोजिम यस अदालतको असाधारण अधिकार क्षेत्रअन्तर्गत दर्ता भई यस इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत रिट निवेदनको संक्षिप्त तथ्य एवं आदेश यस प्रकार छः-

श्री लालीसुराँस बहुउद्देशिय सहकारी संस्था लिमिटेड, सहकारी ऐन, २०४८ बमोजिम दर्ता भई कारोबार सञ्चालन गरी आएको संस्था हो । सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) मा "प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि संस्था वा संघलाई देहाएबमोजिमको छुट र सुविधा प्राप्त हुनेछ" भनी उक्त दफा ३८(१) खण्ड (ख) मा "संस्था वा संघले गरेको अचल सम्पत्तिको लेनदेन वा खरीद बिक्रीसम्बन्धी कागजपत्र वा कुनै किसिमको लिखतमा आय टिकट वा रजिष्ट्रेशन दस्तुर लाग्ने छैन भनी कानूनी सुविधा प्रदान गरी राखेको छ ।

निवेदक संस्थाको सदस्य, नेपाल स्वास्थ्य सेवा सहकारी संस्था लि.ले सो संस्थाको आन्तरिक कारोवारका निम्ति निवेदक संस्थाबाट का.जि.इचंगु गा.वि.स.वडा नं.६ को कि.नं.१६१, १४७, १६० र १६२ को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घरहरु धितोबन्धक राखी रु.५,००,००,०००। - अक्षरूपी पाँच करोड कर्जा उपलब्ध गराई दिन निवेदन दिएकाले उक्त संस्थाले कर्जा लिने गरी लेखी दिएको दृष्टिबन्धकी लिखत पारित गर्ने सन्दर्भमा मालपोत कार्यालय कलंकी र.नं.८९६९ को मिति २०७०।३।६ मा लिखत पारित गर्दा मालपोत कार्यालय कलंकीको रसिद नं.१४१८४२ को रसिदबाट निवेदक संस्थासँग रु.५,००,०००। - राजश्व असुल गरियो ।

विपक्षी मालपोत कार्यालयको कारबाही निर्णयउपर सो नलाग्ने राजश्व फिर्ता दिलाई पाँउन र सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८ बमोजिम नलाग्ने कर नउठाउनु भन्ने मालपोत कार्यालयका नाममा निर्देश गरी पाउन नेपाल सरकार, भूमि सुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालय र भूमिसुधार तथा व्यवस्थापन विभाग समक्ष मिति २०७०।४।३२ मा निवेदन दिएकोमा आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक विधेयक, २०६८।०६९) को अनुसूची ४(ग) विविध महलको दफा ७(क) ले आफ्ना सदस्यहरु बीच सहकारी संस्थाहरुले आफ्ना सदस्यहरु बीच एक करोडसम्मको ऋण प्रवाह गर्दा राखिने धितो वा दृष्टिबन्धक लिखतमा लिखत पारित गर्दा लाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर छुट हुनेछ भन्ने उल्लेख भएको र सोही अनुरूप दस्तुरसमेत दाखिल गरी लिखत पारित भइसकेको देखिन्छ ।

त्यस सहकारी संस्थाले पेश गरेको लिखतमा थैली अंक रु.पाँच करोड देखिएको साथै सोही ऐनको अनुसूचीको (ख) सेवा शुल्क शिर्षकअन्तर्गत सि.नं.२ मा नेपाल राष्ट्र बैंक बित्तिय कारोवार गर्न स्वीकृति प्राप्त बैंक, बित्तिय तथा सहकारी संस्थाबाट दिने कर्जाको धितोबन्धक वा दृष्टिबन्धक लिखतमा निम्नानुसार भनी राजश्व दरबन्दी उल्लेख भएको र त्यस सहकारी संस्थाले नेपाल राष्ट्र बैंकबाट प्राप्त गरेको समेत नदेखिँदा सोही अनुसूचीको शिर्षक नं.४(क) को सि.नं.८ बमोजिम थैली अंक पाँच करोडको एक प्रतिशतले हुने राजश्व रकम पाँच लाख आर्थिक विधेयक अनुसार नै दाखिल भएको भनी देखिँदा सोही व्यहोरा जानकारी गराईन्छ” भनी विपक्षी नेपाल सरकार, भूमि सुधार तथा व्यवस्थापन विभागको मिति २०७०।६।३ मा च.नं.७२४ को पत्रद्वारा निवेदकलाई जानकारी गराइयो ।

आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक अध्यादेश, २०६८।०६९) को अनुसूची ४ देहाय क घरजग्गा रजिष्ट्रेशन दस्तुर सि.नं.८ मा दृष्टिबन्धकी, भोगबन्धकी र लखबन्धकीको लिखतको थैली अंकमा एक प्रतिशत लाग्ने भए तापनि सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) खण्ड(ख) बमोजिम प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि संस्था वा संघले गरेको अचल सम्पत्तिको लेनदेन वा खरीद बिक्रीसम्बन्धी कागजपत्र वा कुनै किसिमको लिखतमा आय टिकट वा रजिष्ट्रेशन दस्तुर नलाग्ने गरी रजिष्ट्रेशन दस्तुर नलाग्ने गरी छुट सुविधाको प्रत्याभूति गरी राखेको छ । नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ८९(१) ले कानूनबमोजिम बाहेक कर लगाउन र असुलउपर नगरिने संवैधानिक प्रत्याभूति भई राखेको हुँदा आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक अध्यादेश, २०६८।०६९) को अनुसूची ४ देहाय ग. विविध खण्ड ७(क) मा “सहकारी संस्थाहरूले आफ्ना सदस्यहरू बीच एक करोडसम्म प्रवाह गर्दा राखिने धितो वा दृष्टिबन्धक लिखतमा लिखत पारित गर्दा लाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर छुट हुनेछ” भनी र सोही अनुसूची ४ देहाय ग सि.नं.१६ मा “सहकारी ऐनको दफा ५ अन्तर्गत दर्ता भएका सहकारी संस्थाहरूले संस्थाको प्रयोजनका लागि मात्र भवन र जग्गा खरीद गर्दा सहकारी विभागको सिफारिसमा लाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर मिनाहा हुनेछ । अन्य व्यापारिक प्रयोजनको हकमा यस ऐनबमोजिम दस्तुर नलाग्ने र रु.एक करोडभन्दा बढी रकमको सहकारी कारोबारमा रजिष्ट्रेशन दस्तुर लाग्ने लगाउने गरी निवेदकजस्ता सहकारी संस्थाको हकमा उक्त आर्थिक ऐन बमोजिमको उक्त रजिष्ट्रेशन दस्तुर लाग्ने लगाउने गरेको प्रावधानहरू सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) र ३८(१)(ख) सँग बाझिएको हुँदा स्वतः अमान्य र बदरभागी छ ।

अतः घरजग्गा रजिष्ट्रेशन दस्तुर सम्बन्धी आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक विधेयक, २०६८/०६९) को अनुसूची ४ देहाय क. को सि.नं.८ र सो अनुसूची ४ देहाय ग. विविध सि.नं. ७(क) तथा सो सि.नं.१६ का प्रावधानहरू सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) र ३८(१)(ख) सँग बाझिएको हुँदा नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को १०७(१) बमोजिम प्रारम्भदेखि नै अमान्य र बदर घोषित गरी पाउँ । साथै कानूनले नलाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर लगाई असुल गरिएको रकम फिर्ता दिनु भनी विपक्षीहरूका नाउँमा परमादेशको आदेश जारी गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको निवेदन माग दावी ।

यसमा के कसो भएको हो ? निवेदकको मागबमोजिमको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो ? यो आदेश प्राप्त भएको मितिले बाटाका म्याद बाहेक १५ दिनभित्र लिखित जवाफ पठाउनु भनी विपक्षीहरूलाई सूचना पठाई लिखित जवाफ आएपछि वा अवधि नाघेपछि नियमानुसार पेश गर्नु समेत व्यहोराको यस अदालतको मिति २०७०।७।१३ को आदेश ।

निवेदन दावीको कि.नं.१६१, १४७, १६० र १६२ को घरजग्गा धितोबन्धक सम्बन्धमा यस विभागबाट धितोबन्धक पारित भएको छैन । रिट निवेदनमा उल्लेखित यस विभागको च.नं.७२४ मिति २०७०।६।३ को पत्राचार श्री लालीगुराँस बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लिमिटेडको राजश्व फिर्ता दिलाई पाउँ भन्ने बारेको पत्र सम्बन्धमा भएको हुँदा प्रस्तुत विषयमा यस विभागलाई विपक्षी बनाई रहनु पर्ने अवस्था नहुँदा बिना आधार कारण यस विभागलाई विपक्षी बनाई दिएको रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने नेपाल सरकार, भूमिसुधार तथा व्यवस्थापन विभागको लिखित जवाफ ।

नेपाल स्वास्थ्य सेवा सहकारी संस्था लिमिटेडले काठमाडौँ जिल्ला, इचंगु नारायण गा.वि.स.वडा नं.६ को कि.नं.१६१, १४७, १६० र १६२ को जग्गा र सो जग्गामा बनेका घरहरू धितोबन्धक राखी श्री लालीगुराँस बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लिमिटेडसँग रु.पाँच करोड ऋण लिन दृष्टिबन्धक पास गर्दा रु.पाँच लाख नलिनु पर्ने सेवा शुल्क असुल गरेकाले यस सरकारी संस्थालाई अन्याय गरेको भनी उल्लेख गरेको विषयतर्फ हेर्दा आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक विधेयक, २०६८/०६९) को अनुसूची ४ग. मा विविध महलको ७(क) मा सहकारी संस्थाहरूले आफ्ना सदस्यहरूबीच एक करोड रुपैयाँसम्म ऋण प्रभाव गर्दा राखिने धितो वा दृष्टिबन्धक लिखतमा लिखत पारित गर्दा लाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर छुट हुनेछ भनी उल्लेख भएको तर अनुसूची ४ख. सेवा शुल्क शिर्षकको २ मा नेपाल राष्ट्र बैंकबाट वित्तिय कारोवार गर्न स्वीकृति प्राप्त बैंक, वित्तिय तथा सहकारी संस्थाबाट दिने कर्जाको धितो बन्धक वा दृष्टिबन्धक लिखतमा निम्नानुसार भनी राजश्व दरबन्दी उल्लेख भएको भए तापनि निवेदक सहकारी संस्थाले नेपाल राष्ट्र बैंकबाट त्यस्तो कारोवार गर्ने स्वीकृति लिएको नदेखिँदा मालपोत

कार्यालय कलंकीबाट अनुसूची ४क. को सि.नं.८ बमोजिम एक प्रतिशतका दरले लिएको दृष्टिबन्धक वापतको रजिष्ट्रेशन दस्तुर पूर्णतः कानून सम्मत भएकाले प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने नेपाल सरकार, भूमिसुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालयको लिखित जवाफ ।

नियम बमोजिम पेशी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत रिट निवेदनमा निवेदकको तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठले सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) को खण्ड (ख) अनुसार प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि संस्था वा संघले गरेको अचल सम्पत्तिको लेनदेन वा खरीद बिक्री सम्बन्धी कागजपत्र वा कुनै किसिमको लिखतमा आय टिकट वा रजिष्ट्रेशन दस्तुर नलाग्ने व्यवस्था गरेको छ । आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक अध्यादेश, २०६८/०६९) को अनुसूची ४ देहाय क. ले घर जग्गा रजिष्ट्रेशन दस्तुर सि.नं.८ मा दृष्टिबन्धकी, भोगबन्धकी र लखबन्धकीको लिखतको थैली अंकमा एक प्रतिशतका दरले दस्तुर लाग्ने गरी गरेको व्यवस्था एवं देहाय ग. सि.नं.१६ मा उल्लिखित प्रावधानहरु सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) र ३८(१)(ख) सँग बाझिएकोले सो हदसम्म उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर घोषित गरियोस् भन्ने समेत व्यहोराको बहस प्रस्तुत गर्नुभयो ।

विपक्षी नेपाल सरकार, भूमी सुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालयसमेतको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् उप-न्यायाधिवक्ता श्री शंकरबहादुर राईले निवेदक संस्थाले गरेको कारोबारमा आर्थिक ऐन, २०६८ को अनुसूची ४ को देहाय क. को सि.नं.८ बमोजिम एक प्रतिशतका दरले लिएको दृष्टिबन्धक वापतको रजिष्ट्रेशन दस्तुर कानून सम्मत भएकोले प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुनुपर्छ भन्ने समेत व्यहोराको बहस प्रस्तुत गर्नुभयो ।

उल्लिखित विद्वान कानून व्यवसायीहरुले गर्नु भएको बहससमेत सुनी निवेदनसहितको मिसिल संलग्न सम्पूर्ण कागजातहरुको अध्ययन गरी हेर्दा निवेदन मागबमोजिमको आदेश जारी हुनुपर्ने हो, होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय दिनु पर्ने देखिन आयो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) मा "प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि संस्था वा संघलाई देहायबमोजिमको छुट र सुविधा प्राप्त हुनेछ" भनी उक्त दफा ३८(१) खण्ड (ख) मा "संस्था वा संघले गरेको अचल सम्पत्तिको लेनदेन वा खरीद

विक्री सम्बन्धी कागजपत्र वा कुनै किसिमको लिखतमा आय टिकट वा रजिष्ट्रेशन दस्तुर लाग्ने छैन" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेकोमा आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक अध्यादेश, २०६८/०६९) को अनुसूची ४ देहाय ग. विविध खण्ड ७(क) मा "सहकारी संस्थाहरूले आफ्ना सदस्यहरूबीच रु.एक करोडसम्म प्रवाह गर्दा राखिने धितो वा दृष्टिबन्धक लिखतमा लिखत पारित गर्दा लाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर छुट हुनेछ" भनी र सोही अनुसूची ४ देहाय ग. सि.नं.१६ मा "सहकारी ऐनको दफा ५ अन्तर्गत दर्ता भएका सहकारी संस्थाहरूले संस्थाको प्रयोजनका लागि मात्र भवन र जग्गा खरीद गर्दा सहकारी विभागको सिफारिसमा लाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर मिनाह हुनेछ । अन्य व्यापारिक प्रयोजनको हकमा यस ऐनबमोजिम दस्तुर लाग्नेछ" भन्ने प्रावधान राखी रु.एक करोडसम्मको कारोवारमा मात्र रजिष्ट्रेशन दस्तुर नलाग्ने र रु.एक करोडभन्दा बढी रकमको सहकारी कारोवारमा रजिष्ट्रेशन दस्तुर लाग्ने लगाउने गरी निवेदक जस्ता सहकारी संस्थाको हकमा रजिष्ट्रेशन दस्तुर लाग्ने लगाउने गरेको प्रावधानहरू सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) र ३८(१)(ख) सँग बाझिएको हुँदा बाझिएको हदसम्म नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(१) बमोजिम प्रारम्भदेखि नै उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर घोषित गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको निवेदन माग दावी रहेको देखिन्छ ।

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(१) अनुसार "यस संविधानद्वारा प्रदत्त मौलिक हकउपर अनुचित बन्देज लगाइएकोले वा अन्य कुनै कारणले कुनै कानून यो संविधानसँग बाझिएको हुँदा सो कानून वा त्यसको कुनै भाग बदर घोषित गरी पाउँ भनी कुनै पनि नेपाली नागरिकले सर्वोच्च अदालतमा निवेदन दिन सक्नेछ र सो अनुसार कुनै कानून संविधानसँग बाझिएको देखिएमा सो कानूनलाई प्रारम्भदेखि नै वा निर्णय भएको मितिदेखि अमान्य र बदर घोषित गर्ने असाधारण अधिकार सर्वोच्च अदालतलाई हुनेछ" भन्ने संवैधानिक व्यवस्था रहेको पाइन्छ ।

उक्त संवैधानिक प्रावधान अनुरूप प्रस्तुत विवादमा नेपालको अन्तरिम संविधान २०६३ को धारा १०७(१) मा उल्लिखित अवस्था छ, छैन र यस अदालतको विशेष इजलासको अधिकार क्षेत्र आकर्षित हुन सक्ने हो, होइन भन्ने प्रश्न नै विचारणीय हुन आएको छ ।

श्री लालीगुराँस बहुउद्देशिय सहकारी संस्था लिमिटेडको तर्फबाट परेको प्रस्तुत निवेदनमा नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को खास व्यवस्थसँग आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक विधेयक,

२०६८/०६९) मा उल्लिखित कानूनी व्यवस्था बाझिएको भन्ने नभई आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक विधेयक, २०६८/०६९) को अनुसूची ४ देहाय ग. विविध खण्ड ७(क) र सि.नं.१६ मा उल्लिखित प्रावधानहरु सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) र ३८(१)(ख) सँग बाझिएको भन्ने अवस्थामा कुन ऐनले प्रधानता पाउने भन्ने कुरा मुद्दाको रोहमा सम्बन्धित इजलासले विचार गर्न सक्ने कुरा हो । कुनै ऐनमा उल्लिखित व्यवस्था अर्को ऐनमा उल्लिखित व्यवस्थसँग बाझियो भन्दैमा नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(१) बमोजिम यस विशेष इजलासको अधिकारक्षेत्र आकर्षित हुन सक्तैन । संविधान विपरित कानून बनेकोमा बदर घोषित गर्नुपर्ने अवस्थामा मात्रै विशेष इजलासले हेरी निरोपण गर्नुपर्ने हुन्छ ।

नेपाल स्वास्थ्य सेवा सहकारी संस्था लिमिटेडले सो संस्थाको आन्तरिक कारोवारका निमित्त निवेदक संस्थाबाट काठमाडौं जिल्ला, इचङ्गुनारायण गा.वि.स.वडा नं.६ को कित्ता नम्बर १४७, १६०, १६१ र १६२ को जग्गा र सो जग्गामा बनेको घरहरु धितोबन्धक राखी रु.५,००,००,०००।— (अक्षरूपी पाँच करोड रुपैयाँ) उपलब्ध गराई दिन निवेदन दिएकोले उक्त संस्थाले कर्जा लिने गरी लेखिदिएको दृष्टिबन्धकी लिखत पारित गर्ने सन्दर्भमा मालपोत कार्यालय कलंकीको र.नं.८९६९ मिति २०७०।३।६ मा लिखत पारित गर्दा मालपोत कार्यालय कलंकीको रसीद नं.१४१८४२ बाट निवेदक संस्थसँग रु.५,००,०००।- (पाँच लाख रुपैयाँ) राजस्व दाखिल गर्ने गरी भएको निर्णय एवं सो सम्बन्धी कारवाही नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(२) बमोजिम बदर गरी कानूनले नलाग्ने रजिष्ट्रेशन दस्तुर असूल गरिएको रकम निवेदक संस्थालाई फिर्ता दिनु भनी विपक्षीहरुको नाउँमा परमादेशको आदेशसमेत जारी गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको निवेदन दावी लिएको देखिँदा सो सम्बन्धमा नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(१) बमोजिम यस विशेष इजलासबाट सुनुवाई गरी निरोपण गर्न सक्ने अवस्था देखिएन ।

यसरी निवेदक श्री लालीगुराँस बहुउद्देशिय सहकारी संस्था लिमिटेडको तर्फबाट दिएको प्रस्तुत रिट निवेदनमा नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(२) बमोजिमको माग दावीसमेत लिएको देखिएकोले सो सम्बन्धमा सुनुवाईको लागि सम्बन्धित इजलासमा पेश गर्नुपर्ने देखियो । तसर्थ, निवेदक संस्थाले माग दावी गरेको आर्थिक ऐन, २०६८ (आर्थिक विधेयक, २०६८/०६९) को

अनुसूची ४ देहाय ग. विविध खण्ड ७(क) र सि.नं.१६ मा उल्लिखित प्रावधानहरु सहकारी ऐन, २०४८ को दफा ३८(१) र ३८(१)(ख) सँग तादात्म्यता नभई फरक रहेको भन्ने एवं नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(२) को विषयमा सुनुवाइको लागि विशेष इजलासको लगत कट्टा गरी नियमानुसार संयुक्त इजलासमा पेश गर्नु।

उक्त रायमा हामी सहमत छौं ।

न्यायाधीश

न्यायाधीश

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: हरि कोइराला

कम्प्यूटर: अमिररत्न महर्जन

इति सम्बत् २०७१ साल श्रावण १५ गते रोज ५ शुभम्-----